

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSBESLUTNING (EU) 2015/1814**2019/EØS/50/63****av 6. oktober 2015****om opprettelse og bruk av en markedsstabilitetsreserve for unionsordningen for handel med utslippkvoter for klimagasser og om endring av direktiv 2003/87/EF(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 192 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter den ordinære regelverksprosessen⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF⁽³⁾ ble det opprettet et system for handel med utslippkvoter for klimagasser i Unionen («EU ETS») for å redusere utslippene av klimagasser på en kostnadseffektiv og økonomisk effektiv måte.
- 2) Ifølge Det europeiske råds konklusjoner av 23. og 24. oktober 2014 om rammen for klima- og energipolitikken fram til 2030 vil et velfungerende, reformert EU ETS sammen med et instrument for å stabilisere markedet bli det viktigste europeiske virkemiddelet for å nå Unionens mål for reduksjon av klimagassutslippene.
- 3) I henhold til artikkel 10 nr. 5 i direktiv 2003/87/EF skal Kommisjonen hvert år legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet om hvordan det europeiske karbonmarkedet fungerer.
- 4) Kommisjonens rapport til Europaparlamentet og Rådet om situasjonen på det europeiske karbonmarkedet i 2012 påpekte behovet for tiltak for å håndtere en strukturell ubalanse mellom tilbud og etterspørsel. I henhold til konsekvensanalysen av rammen for klima- og energipolitikken fram til 2030 forventes denne ubalansen å vedvare, og den vil heller ikke rettes opp i tilstrekkelig grad ved å tilpasse den lineære utviklingen til et strengere mål innenfor denne

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 264 av 9.10.2015, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 165/2018 av 6. juli 2018 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), ennå ikke kunngjort.

⁽¹⁾ EUT C 424 av 26.11.2014, s. 46.

⁽²⁾ Europaparlamentets holdning av 8. juli 2015 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 18. september 2015.

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om opprettelse av en ordning for handel med utslippkvoter for klimagasser i Fellesskapet og om endring av rådsdirektiv 96/61/EF (EUT L 275 av 25.10.2003, s. 32).

rammen. En endring av den lineære faktoren endrer bare gradvis det samlede antall utslippskvoter i Unionen (utslippstaket for EU ETS). Følgelig vil også overskuddet reduseres bare gradvis, så markedet vil i mer enn et tiår måtte fortsette å operere med et overskudd på omkring 2 milliarder utslippskvoter eller mer, noe som vil hindre EU ETS i å sende det nødvendige investerings-signalet om å redusere CO₂-utslippene på en kostnadseffektiv måte og i å fungere som en drivkraft for lavkarboninnovasjon som bidrar til økonomisk vekst og sysselsetting.

- 5) For å håndtere dette problemet og gjøre EU ETS mer motstandsdyktig overfor en ubalanse mellom tilbud og etterspørsel og i stand til å fungere på et velordnet marked bør det opprettes en markedsstabilitetsreserve («reserve») i 2018, og denne bør tas i bruk fra og med 2019. Reserven vil også øke synergiene med annen klima- og energipolitikk. For å beholde en så stor forutsigbarhet som mulig bør det innføres klare regler for å plassere utslippskvoter i og frigi dem fra reserven. Reserven bør virke slik at den utløser en justering av de årlige auksjonsmengdene. Dersom vilkårene er oppfylt, bør det hvert år fra 2019 trekkes et antall utslippskvoter tilsvarende 12 % av antallet utslippskvoter i omløp i henhold til Kommisjonens seneste offentliggjøring av samlet antall utslippskvoter i omløp fra auksjonsmengdene og plasseres i reserven. I et gitt år bør et tilsvarende antall utslippskvoter frigis fra reserven og overføres til medlemsstatene i samme proporsjoner og rekkefølge som da de ble plassert i reserven, og legges til auksjonsmengdene dersom det relevante samlede antallet utslippskvoter i omløp er lavere enn 400 millioner.
- 6) For dette formål bør Kommisjonen og medlemsstatene uten unødig opphold etter at Kommisjonen innen 15. mai et gitt år har offentliggjort det samlede antall utslippskvoter i omløp, sikre at auksjonskalenderne for den felles auksjonsplattformen og eventuelle frittstående auksjonsplattformer justeres for å ta hensyn til utslippskvotene som plasseres i eller frigis fra reserven. Justeringen av antall utslippskvoter som skal auksjoneres, bør fordeles over en periode på tolv måneder etter endringen av den relevante auksjonskalenderen. Av hensyn til behovet for en velfungerende auksjonsprosess bør det ved behov fastsettes nærmere opplysninger om justeringen i kommisjonsforordning (EU) nr. 1031/2010⁽¹⁾.
- 7) I tillegg til opprettelsen av reserven bør det dessuten gjøres noen konsekvensendringer i direktiv 2003/87/EF for å sikre samsvar og et velfungerende EU ETS. Særlig kan gjennomføringen av direktiv 2003/87/EF føre til at et stort antall utslippskvoter auksjoneres i slutten av hver handelsperiode, noe som kan undergrave markedsstabiliteten. For å unngå en situasjon med ubalanse på markedet når det gjelder tilbudet av utslippskvoter i slutten av én handelsperiode og i begynnelsen av neste, noe som kan virke forstyrrende for markedet, bør det derfor innføres bestemmelser om at deler av en stor økning i tilbudet i slutten av en handelsperiode skal auksjoneres i løpet av de første to årene av neste periode. For ytterligere å øke stabiliteten på det europeiske karbonmarkedet og unngå kunstige økninger i tilbudet i slutten av den handelsperioden som begynte i 2013, bør utslippskvoter som ikke er tildelt anlegg i henhold til artikkel 10a nr. 7 i direktiv 2003/87/EF, og utslippskvoter som ikke er tildelt anlegg som følge av anvendelsen av artikkel 10a nr. 19 og 20 i nevnte direktiv («ikke-tildelte utslippskvoter»), plasseres i reserven i 2020. Kommisjonen bør gjennomgå direktiv 2003/87/EF med hensyn til disse ikke-tildelte utslippskvotene, og om nødvendig framlegge et forslag for Europaparlamentet og Rådet om ytterligere tiltak.
- 8) Den planlagte gjeninnføringen av 300 millioner utslippskvoter i 2019 og 600 millioner utslippskvoter i 2020, som fastsatt i kommisjonsforordning (EU) nr. 176/2014⁽²⁾, ville undergrave formålet med reserven, som er å håndtere en strukturell ubalanse mellom tilbud og etterspørsel. Følgelig bør disse 900 millioner utslippskvotene ikke auksjoneres i 2019 og 2020, men i stedet plasseres i reserven.
- 9) Det er viktig at EU ETS stimulerer til karboneffektiv vekst, og at konkurransevnen for de industrier i Unionen som har en reell risiko for karbonlekkasje, beskyttes. Det europeiske råds tidligere nevnte konklusjoner om rammen for klima- og energipolitikken fram til 2030 inneholdt klare retningslinjer for videreføring av vederlagsfri tildeling og bestemmelser om karbonlekkasje etter 2020. Med utgangspunkt i denne strategiske veiledningen bør Kommisjonen gjennomgå direktiv 2003/87/EF, særlig artikkel 10a, og legge fram et forslag til revisjon av nevnte direktiv senest seks måneder etter at denne beslutning er vedtatt. For å oppnå målet om like konkurransevilkår bør nevnte gjennomgåelse

⁽¹⁾ Kommisjonsforordning (EU) nr. 1031/2010 av 12. november 2010 om tidsskjema, administrasjon og andre sider ved auksjonering av utslippskvoter for klimagasser i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF om opprettelse av en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet (EUT L 302 av 18.11.2010, s. 1).

⁽²⁾ Kommisjonsforordning (EU) nr. 176/2014 av 25. februar 2014 om endring av forordning (EU) nr. 1031/2010, særlig med hensyn til fastsettelse av mengden utslippskvoter for klimagasser som skal auksjoneres i perioden 2013-2020 (EUT L 56 av 26.2.2014, s. 11).

også vurdere harmoniserte ordninger for å kompensere for indirekte kostnader på unionsplan. Under gjennomgåelsen bør det også vurderes om inntil 50 millioner ikke-tildelte utslippkvoter bør brukes til å supplere de eksisterende ressursene som skal fremme prosjektene nevnt i artikkel 10a nr. 8 i nevnte direktiv og industrielle lavkarbon-innovasjonsprosjekter, med prosjekter i alle medlemsstater, herunder småskalaprosjekter, før 2021.

- 10) Kommissjonen bør overvåke reservens virkning i sammenheng med sin årlige rapport om karbonmarkedet. I rapporten bør det tas hensyn til relevante virkninger på konkurranseevnen, særlig i industrisektoren, herunder med hensyn til indikatorer for BNP, sysselsetting og investeringer. I tillegg bør Kommissjonen innen tre år etter at reserven er tatt i bruk og deretter regelmessig foreta en gjennomgåelse av dens virkning på grunnlag av erfaringene med den. Under gjennomgåelsen av reservens virkning bør det særlig vurderes om reglene for å plassere utslippkvoter i og frigi dem fra reserven er hensiktsmessige med hensyn til målet om å håndtere en strukturell ubalanse mellom tilbud og etterspørsel. Gjennomgåelsen bør inneholde en analyse av markedsbalansen, herunder alle relevante faktorer som påvirker tilbud og etterspørsel, og av hensiktsmessigheten ved det forhåndsdefinerte intervallet som utløser en justering av de årlige auksjonsmengdene, samt den prosentats som gjelder for det samlede antall utslippkvoter i omløp. Dersom analysen viser at intervallet ikke lenger er hensiktsmessig på grunn av endringer i markedsutviklingen og nye opplysninger som er tilgjengelige på tidspunktet for gjennomgåelsen, bør Kommissjonen snarest mulig legge fram et forslag for å håndtere situasjonen. Under gjennomgåelsen bør man også se nærmere på reservens innvirkning på veksten, sysselsettingen, konkurranseevnen til industrien i Unionen og risikoen for karbonlekkasje. Gjennomgåelsen av reservens virkning bør være objektiv og ta hensyn til behovet for å opprettholde et stabilt regelverk og sikre langsiktig forutsigbarhet i overgangen til en lavkarbonøkonomi.
- 11) Ettersom målene for denne beslutning, som er å opprette en markedsstabilitetsreserve og ta den i bruk i Unionen, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakenes omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne beslutning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 12) Direktiv 2003/87/EF bør derfor endres.

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

Markedsstabilitetsreserve

1. En markedsstabilitetsreserve skal opprettes i 2018, og utslippkvoter skal plasseres i reserven fra og med 1. januar 2019.
2. De 900 millioner utslippkvotene som trekkes fra auksjonsmengdene i perioden 2014–2016 som fastsatt i forordning (EU) nr. 176/2014 i henhold til artikkel 10 nr. 4 i direktiv 2003/87/EF, skal ikke legges til mengdene som skal auksjoneres i 2019 og 2020, men skal i stedet plasseres i reserven.
3. Utslippkvoter som ikke er tildelt anlegg i henhold til artikkel 10a nr. 7 i direktiv 2003/87/EF, og utslippkvoter som ikke er tildelt anlegg som følge av anvendelsen av artikkel 10a nr. 19 og 20 i nevnte direktiv, skal plasseres i reserven i 2020. Kommissjonen skal gjennomgå direktiv 2003/87/EF med hensyn til disse ikke-tildelte utslippkvotene og om nødvendig framlegge et forslag for Europaparlamentet og Rådet.
4. Kommissjonen skal offentliggjøre det samlede antall utslippkvoter i omløp hvert år senest 15. mai det påfølgende år. Det samlede antall utslippkvoter i omløp i et gitt år skal være det kumulative antall utslippkvoter som er utstedt i perioden siden 1. januar 2008, inkludert det antall som er utstedt i henhold til artikkel 13 nr. 2 i direktiv 2003/87/EF i nevnte periode, og de rettigheter til å bruke internasjonale kreditter som er utøvd av anlegg som er omfattet av EU ETS med hensyn til utslipp til og med 31. desember i det gitte året, minus det kumulative antall tonn verifiserte utslipp fra anlegg som er omfattet av EU ETS mellom 1. januar 2008 og 31. desember i det samme gitte året, eventuelle utslippkvoter som er slettet i samsvar med artikkel 12 nr. 4 i direktiv 2003/87/EF, og antall utslippkvoter i reserven. Det skal ikke tas hensyn til utslipp i treårsperioden som begynner i 2005 og slutter i 2007, eller til utslippkvoter som er utstedt for disse utslippene. Den første offentliggjøringen skal finne sted senest 15. mai 2017.

5. Hvert år skal et antall utslippskvoter tilsvarende 12 % av det samlede antall utslippskvoter i omløp i henhold til den seneste offentliggjøringen nevnt i nr. 4 i denne artikkel trekkes fra antallet utslippskvoter som skal auksjoneres av medlemsstatene i henhold til artikkel 10 nr. 2 i direktiv 2003/87/EF, og plasseres i reserven i løpet av en periode på tolv måneder som begynner 1. september samme år, med mindre antallet utslippskvoter som skal plasseres i reserven, er lavere enn 100 millioner. I det første året reserven er i bruk, skal 8 % av det samlede antall utslippskvoter i omløp i henhold til den seneste offentliggjøringen også plasseres i reserven mellom 1. januar og 1. september det året (tilsvarende 1 % for hver kalendermåned).

Uten at det berører det samlede antall utslippskvoter som skal trekkes fra i henhold til dette nummer fram til 31. desember 2025, skal det ved beregning av medlemsstatenes andeler som inngår i dette samlede antall, ikke tas hensyn til utslippskvotene nevnt i artikkel 10 nr. 2 første ledd bokstav b) i direktiv 2003/87/EF.

6. Dersom det samlede antall utslippskvoter i omløp et gitt år er lavere enn 400 millioner, skal 100 millioner utslippskvoter frigis fra reserven og legges til antallet utslippskvoter som skal auksjoneres av medlemsstatene i henhold til artikkel 10 nr. 2 i direktiv 2003/87/EF. Dersom det er færre enn 100 millioner utslippskvoter i reserven, skal alle utslippskvotene i reserven frigis i henhold til dette nummer.

7. Dersom nr. 6 ikke får anvendelse et år og det treffes tiltak i henhold til artikkel 29a i direktiv 2003/87/EF, skal 100 millioner utslippskvoter frigis fra reserven og legges til antallet utslippskvoter som skal auksjoneres av medlemstatene i henhold til artikkel 10 nr. 2 i direktiv 2003/87/EF. Dersom det er færre enn 100 millioner utslippskvoter i reserven, skal alle utslippskvotene i reserven frigis i henhold til dette nummer.

8. Dersom det etter offentliggjøringen av det samlede antall utslippskvoter i omløp treffes tiltak i henhold til nr. 5, 6 eller 7, skal auksjonskalenderne ta hensyn til utslippskvoter som er plassert i eller skal frigis fra reserven. Utslippskvotene skal plasseres i reserven eller frigis fra den i løpet av en periode på tolv måneder. Dersom utslippskvoter frigis i henhold til nr. 6 eller 7, skal denne frigivelsen, uavhengig av i hvilken periode dette skjer, tilsvare medlemsstatenes andel på det tidspunkt da utslippskvotene ble plassert i reserven, og den skal også følge samme rekkefølge som da utslippskvotene ble plassert i reserven.

Artikkel 2

Endringer i direktiv 2003/87/EF

I direktiv 2003/87/EF gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 10 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Fra og med 2019 skal medlemsstatene auksjonere alle utslippskvoter som ikke er tildelt vederlagsfritt i samsvar med artikkel 10a og 10c, og som ikke er plassert i markedsstabilitetsreserven opprettet ved europaparlaments- og rådsbeslutning (EU) 2015/1814(*)»

(*) Europaparlaments- og rådsbeslutning (EU) 2015/1814 av 6. oktober 2015 om opprettelse og bruk av en markedsstabilitetsreserve for unionsordningen for handel med utslippskvoter for klimagasser og om endring av direktiv 2003/87/EF (EUT L 264 av 9.10.2015, s. 1).»

b) Nytt nr. innsettes etter nr. 1:

«1a. Dersom, før anvendelsen av artikkel 1 nr. 5 i beslutning (EU) 2015/1814, antallet utslippskvoter som skal auksjoneres av medlemsstatene i det siste året av hver periode nevnt i artikkel 13 nr. 1 i dette direktiv, overstiger forventet gjennomsnittlig auksjonsmengde for de første to årene i den påfølgende perioden med mer enn 30 %, skal to tredeler av denne differansen trekkes fra auksjonsmengdene i det siste året av perioden og i like store deler legges til de mengdene som skal auksjoneres av medlemsstatene i de første to årene av den påfølgende perioden.»

2) I artikkel 13 nr. 2 skal annet ledd lyde:

«Medlemsstatene skal utstede utslippskvoter til personer for inneværende periode til erstatning for utslippskvoter som disse har hatt, men som er slettet i samsvar med første ledd. Tilsvarende skal utslippskvoter som inngår i markedsstabilitetsreserven, og som ikke lenger er gyldige, erstattes med utslippskvoter som er gyldige for inneværende periode.»

*Artikkel 3***Gjennomgåelse**

Kommisjonen skal overvåke reservens virkning i sammenheng med rapporten fastsatt i artikkel 10 nr. 5 i direktiv 2003/87/EF. I rapporten bør det tas hensyn til relevante virkninger på konkurransevnen, særlig i industrisektoren, herunder med hensyn til indikatorer for BNP, sysselsetting og investeringer. Kommisjonen skal innen tre år etter at reserven er tatt i bruk og deretter hvert femte år, på grunnlag av en analyse av hvordan karbonmarkedet i Europa fungerer, foreta en gjennomgåelse av reserven og ved behov framlegge et forslag for Europaparlamentet og Rådet. Hver gjennomgåelse skal ta særlig hensyn til det prosenttallet som anvendes for å fastsette antallet utslippskvoter som skal plasseres i reserven i henhold til artikkel 1 nr. 5 i denne beslutning, samt tallverdien for terskelen for det samlede antall utslippskvoter i omløp og antallet utslippskvoter som skal frigis fra reserven i henhold til artikkel 1 nr. 6 og 7 i denne beslutning. I sin gjennomgåelse skal Kommisjonen også se nærmere på reservens innvirkning på veksten, sysselsettingen, konkurransevnen til industrien i Unionen og risikoen for karbonlekkasje.

*Artikkel 4***Overgangsbestemmelse**

Artikkel 10 nr. 1 i direktiv 2003/87/EF som endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/29/EF⁽¹⁾ får fortsatt anvendelse fram til 31. desember 2018.

*Artikkel 5***Ikrafttredelse**

Denne beslutning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Strasbourg 6. oktober 2015.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

N. SCHMIT

Formann

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/29/EF av 23. april 2009 om endring av direktiv 2003/87/EF for å forbedre og utvide ordningen for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet (EUT L 140 av 5.6.2009, s. 63).